

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 137 til L 77, forslag til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, stillet den 1. december 2020 af Karsten Lauritzen (V) og Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 137 til L 77

”Ministeren bedes kommentere høringssvaret fra Landbrug & Fødevarer, herunder særskilt deres paragrafspecifikke kommentarer.”

Svar

Med hensyn til Landbrug & Fødevarers indledende bemærkninger om processen i forbindelse med nærværende lovforslag, herunder om høring og inddragelse af bl.a. erhvervsorganisationer, skal jeg bemærke, at regeringen – på baggrund af risikovurderingen af 3. november 2020 fra Statens Serum Institut – vurderede, at alle mink i Danmark bør aflives af hensyn til folkesundheden, idet minkavl under en igangværende COVID-19 epidemi indebærer en betydelig risiko for folkesundheden, herunder for mulighederne for at forebygge COVID-19 med vacciner. I den forbindelse har regeringen endvidere fundet, at det er en væsentlig faktor, at der reageres hurtigt og træffes de nødvendige foranstaltninger for at bevare epidemikontrol i Danmark og minimere risikoen for, at nye virusmutationer i mink spreder sig blandt mennesker, som i værste fald forringer en kommende COVID-19 vaccine. Da det stod klart, at der ikke er lovhjælp til at påbyde alle mink aflivet, blev der udarbejdet nærværende lovforslag, hvormed der ligeledes lægges op til at indføre et midlertidigt forbud mod hold af mink til og med 31. december 2021. Situationens alvor og det akutte behov for at vedtage de tiltag, som lovforslaget indeholder, har betydet, at sædvanlige høringsprocesser m.v. har måttet fraviges. Under hensyn til, at lovforslaget ønskes behandlet hurtigst muligt, er lovforslaget heller ikke sendt i høring samtidig med fremsættelsen.

Landbrug & Fødevarer anfører i deres høringssvar, at et midlertidigt forbud mod hold af mink de facto er en lukning af erhvervet med den konsekvens, at der skal ydes ekspropriationserstatning.

Det bemærkes hertil, at der med lovforslaget lægges op til indføre et midlertidigt forbud mod hold af mink til og med 31. december 2021. Som det fremgår af afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det vurderingen, at det foreslåede midlertidige forbud mod hold af mink ikke i almindelighed vil udgøre et ekspropriativt indgreb over for de erhvervsdrivende. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et ekspropriativt indgreb over for konkrete erhvervsdrivende. Det bemærkes i den forbindelse navnlig, at der knytter sig en vis usikkerhed til omstændighederne efter udløbet af det foreslåede midlertidige forbud, herunder om det i praksis kan vise sig uforholdsmæssigt vanskeligt eller umuligt for nogle af de erhvervsdrivende, som på dette tidspunkt ønsker at genoptage erhvervet, at genetablere virksomheden inden for en rimelig tidshorisont efter forbuddets ophør. Det fremgår endvidere af de specielle bemærkninger til det fremsatte lovforslags § 7 (nu § 8), at der vil blive fastsat regler om, at der i tilfælde af ekspropriation ydes fuldstændig erstatning.

I relation til Landbrug & Fødevarers bemærkninger om totalekspropriation bemærkes det, at der fortsat pågår politiske forhandlinger om erstatning og kompensation til minkbranchen. Jeg kan derfor

ikke på nuværende tidspunkt oplyse, hvad der kommer til at indgå i en endelig aftale om erstatning og kompensation.

Jeg kan dog oplyse, at regeringen lægger op til en model, hvormed minkavlerne – uanset om den foreslåede ordning over for den enkelte vil udgøre et ekspropriativt indgreb eller ej – skal ydes fuldstændig erstatning efter de samme principper og vilkår.

I sit høringssvar foreslår Landbrug & Fødevarer endvidere, at den til minkbranchen helt beslægtede følgeindustri reguleres direkte i lovforslaget som omfattet på ekspropriationslignende vilkår. Der anføres i den forbindelse, at der er markant forskel på at få en skattefri ekspropriationslignende erstatning og en udbetaling efter de gældende kompensationsordninger, som er skattepligtig for modtageren. Endvidere anfører Landbrug & Fødevarer, at det bør præciseres, at udbetaling af erstatning/kompensation uanset betegnelsen, altid vil være skattefri for modtagerne.

Jeg kan hertil bemærke, at jeg har stillet et ændringsforslag til lovforslagets § 7 (§ 8), således at der også vil blive fastsat regler om erstatning og kompensation for de følgerhverv, der i det væsentlige er afhængige af minkavlsproduktion.

./. For så vidt angår spørgsmålet om beskatning kan jeg henvise til min besvarelse af 10. december 2020 af spørgsmål 156 til L 77, hvor af det bl.a. fremgår, at det generelle skatteretlige udgangspunkt er, at erstatninger, herunder ekspropriationserstatninger, skattemæssigt skal behandles på samme måde som det, erstatningen træder i stedet for.

Der er som nævnt fortsat forhandlinger om erstatningen og kompensation til minkavlere, og en vurdering af, om der kan være grundlag for særlige beskatningsregler, afventer resultatet af disse forhandlinger.

Landbrug & Fødevarer anfører endvidere i deres høringssvar, at tempobonus er et vederlag for en overarbejdsindsats, og at det bør præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, at tempobonusen er betaling af arbejds løn til avlerne. L&F finder, at betegnelsen ”bonus” indikerer, at der er tale om kompensation ud over erstatning med risiko for statsstøtteretlige udfordringer eller for krav om modregning i forbindelse med udbetaling af erstatning og kompensation efter lovforslagets § 7 (§ 8).

Jeg kan hertil fremhæve, at tempobonus og yderligere bonus efter lovforslagets § 3 ikke er en del af erstatningen efter § 7 (nu § 8). Tempobonusordningen er tænkt som en incitamentsordning til at aflive mink hurtigt af hensyn til folkesundheden under den igangværende pandemi – men tempobonus har som udgangspunkt ikke karakter af konkret aflønning. Tempobonusordningen drøftes på nuværende tidspunkt med EU-Kommissionen i forhold til EU's statsstøtteregler. Jeg kan herudover bemærke, at jeg har stillet ændringsforslag til lovforslaget om, at indsætte en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at udbetalinger efter loven ikke kan anvendes til modregning i gæld til det offentlige m.v.

For så vidt angår Landbrug & Fødevarers bemærkninger om EU-regler m.v. i relation til lovforslagets § 4 skal jeg bemærke, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 1, at bemyndigelsesbestemmelsen alene vil kunne fravige EU-regler, i det omfang de pågældende EU-regler muliggør en sådan fravigelse.

Landbrug & Fødevarer anfører i sit høringssvar, at selv en midlertidig indstilling af driften også vil skabe udfordringer i forhold til opretholdelse af miljøgodkendelsen ved kontinuitetsbrud som følge af reguleringen i husdyrgodkendelsesordningen.

Jeg kan hertil bemærke, at der er stillet ændringsforslag til lovforslaget, hvormed der foreslås indsat en ny paragraf (ny § 5), der giver mulighed for at træffe foranstaltninger og fastsætte regler om dispensation fra reglerne om helt eller delvis bortfald af bl.a. tilladelser og godkendelser efter husdyrreguleringen. Hermed sikres det, at minkavlere ikke mister produktionsretten som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

Med hensyn til Landbrug & Fødevarers bemærkninger til lovforslagets § 6 (nu § 7) kan jeg henvise til, at jeg har stillet ændringsforslag til lovforslaget om, at der indføres krav om retskendelse ved myndighedernes adgang til offentlige og private ejendomme m.v.

Landbrug & Fødevarer anfører i deres specifikke bemærkninger til lovforslagets § 7 (nu § 8), at bestemmelsen bør udvides til ”erstatning for tabt indkomstgrundlag”, da erstatning for dyrenes værdi og dækning af driftstab er et utilstrækkeligt grundlag. Landbrug & Fødevarer anfører endvidere, at det er væsentligt, at det fremsatte lovforslags § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres, så samtlige berørte minkavlere omfattes af loven og har ret til fuld erstatning, herunder at alle smittede besætninger og besætninger i risikozonerne, der erstattes efter lov om hold af dyr, skal dækkes af regler fastsat i medfør af lovforslaget på samme vis som besætninger uden for zonerne. Der henvises i den forbindelse særligt til erstatningsbekendtgørelsens begrænsende koncept for driftstab (20 pct.), og at driftstabserstatningen – også tilbage i tid for smittede/zonebedrifter – bør behandles efter lovforslaget.

Jeg er opmærksom på, at mink, der er aflivet med hjemmel i lov om hold af dyr, er omfattet af bekendtgørelse nr. 1323 af 26. november 2015 om erstatning og udgifter ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme, og at der for så vidt angår smittede mink ikke ydes fuld erstatning.

Jeg kan endvidere bemærke, at jeg har stillet et ændringsforslag til lovforslaget om at ændre bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 1 (nu § 8, stk. 1), til en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter der også er mulighed for at fastsætte regler om yderligere erstatning og kompensation til samtlige besætninger, hvis mink er aflivet som følge af COVID-19.

Landbrug & Fødevarer anfører endvidere, at det er væsentligt, at det også reguleres, at der betales erstatning for aflivede dyr, pelset eller ikke pelset, aflivet i eller uden for zonerne, i de tilfælde, hvor COVID-19 konstateres efter aflivningen.

Jeg kan hertil bemærke, at minkavlerne, som ikke har fået deres mink påbudt aflivet efter lov om hold af dyr, herunder bekendtgørelse om COVID-19 hos pelsdyr, vil få erstatning for de aflivede dyr og det derved forbundne driftstab, herunder avlsdyrsværdien, i medfør af det fremsatte lovforslags § 7, stk. 1 (§ 8, stk. 1). Er minkene pelset, hvorefter besætningen pålægges restriktioner efter lov om hold af dyr er udgangspunktet, at værdien af skindene erstattes efter lov om hold af dyr.

Regler om øvrig erstatning og kompensation for minkavlerne, herunder for langsigtede driftstab m.v., fastsættes i medfør af det fremsatte lovforslags § 7, stk. 2 (nu § 8, stk. 3). Der vil efter bestemmelsen skulle fastsættes regler om erstatning og kompensation til alle minkavlere for deres tab som følge af forbuddet i lovforslagets § 1, stk. 1. Dette gælder også minkavlere, hvis besætninger er aflivet med hjemmel i lov om hold af dyr, herunder bekendtgørelsen om COVID-19 hos pelsdyr.

Landbrug & Fødevarer ønsker, at der i medfør af lovforslagets § 7 (nu § 8) skal nedsættes en taksationskommission til at behandle erstatningssagerne og anfører, at det er afgørende, at der i kommissionen sikres en sammensætning af økonomer, jurister og faglige repræsentanter med indgående kendskab til minkbranchen.

Jeg har noteret mig Landbrug & Fødevarers bemærkninger til sammensætningen, som jeg vil tage med i de videre overvejelser.